

¹ Nhân một dịp lễ của người Do-thái, Đức Giê-su lên Giê-ru-sa-lem. ² Tại Giê-ru-sa-lem, gần Cửa Chiên, có một hồ nước, tiếng Híp-ri gọi là Bết-da-tha. Hồ này có năm hành lang. ^{3a} Nhiều người đau ốm, đui mù, què quặt, bất toại nằm la liệt. ⁵ Ở đó, có một người đau ốm đã ba mươi tám năm. ⁶ Đức Giê-su thấy anh ta nằm đấy và biết anh sống trong tình trạng đó đã lâu, thì nói : “Anh có muốn khỏi bệnh không ?” ⁷ Bệnh nhân đáp : “Thưa Ngài, khi nước khuấy lên, không có người đem tôi xuống hồ. Lúc tôi tới đó, thì đã có người khác xuống trước mắt rồi !” ⁸ Đức Giê-su bảo : “Anh hãy trỗi dậy, vác chõng mà đi !” ⁹ Người ấy liền được khỏi bệnh, vác chõng và đi được.

Hôm đó lại là ngày sa-bát. ¹⁰ Người Do-thái mới nói với kẻ được khỏi bệnh : “Hôm nay là ngày sa-bát, anh không được phép vác chõng !” ¹¹ Nhưng anh đáp : “Chính người chữa tôi khỏi bệnh đã nói với tôi : ‘Anh hãy vác chõng mà đi !’” ¹² Họ hỏi anh : “Ai là người đã bảo anh: ‘Vác chõng mà đi’ ?” ¹³ Nhưng người đã được khỏi bệnh không biết là ai. Quả thế, Đức Giê-su đã lánh đi, vì có đám đông ở đấy. ¹⁴ Sau đó, Đức Giê-su gặp người ấy trong Đền Thờ và nói : “Này, anh đã được khỏi bệnh. Đừng phạm tội nữa, kẻo lại phải khốn hơn trước !” ¹⁵ Anh ta đi nói với người Do-thái : Đức Giê-su là người đã chữa anh khỏi bệnh. ¹⁶ Do đó, người Do-thái chống đối Đức Giê-su, vì Người hay chữa bệnh ngày sa-bát.

TÌNH THƯƠNG LỚN HƠN LỀ LUẬT

Người Do-thái mới nói với kẻ được khỏi bệnh: “Hôm nay là ngày sa-bát, anh không được vác chõng.” (Ga 5,10)

Suy niệm: Người bại liệt suốt ba mươi tám năm được Chúa Giê-su chữa lành. Người Do Thái không cần biết điều đó. Họ bức tức một điều là trong ngày Sa-bát, anh lại ngang nhiên “*vác chõng mà đi*”. Qua điều tra anh bại liệt, họ được biết Đức Giê-su chính là ‘thủ phạm’. Bao nhiêu nỗi bức biến thành thái độ chống đối đổ lên đầu Chúa Giê-su. Họ không chỉ thiếu lòng bao dung, mà còn câu nệ trong lề luật cứng nhắc, phủ nhận dấu chỉ của thời đại cứu thế đã đến qua hành vi chữa lành anh bại liệt chỉ vì “*Chúa Giê-su chữa bệnh trong ngày Sa-bát*”. Phần Chúa Giê-su, điều Ngài quan tâm chính là người bệnh mà Ngài chạnh lòng thương xót và chữa lành. Ngày Sa-bát được làm ra là vì con người, để cứu sống chứ không phải giết chết; ngày Sa-bát là ngày phụng sự Chúa trong nhân đức thánh thiện, hầu thánh hóa bản thân. Tất cả mọi điều răn giới luật đều nhắm đến mục đích là mưu cầu hạnh phúc và phần rỗi cho con người.

Mời Ban xét xem mình có định kiến hẹp hòi cứng nhắc hay cư xử nghiệt ngã với tha nhân. Ngay cả khi người anh em có dấu hiệu vi phạm lề luật, nhưng có thể họ đang lâm vào một hoàn cảnh éo le mà chỉ có một tấm lòng bao dung, một thái độ yêu thương đồng cảm mới có thể giúp họ vượt qua khỏi cảnh bế tắc, ngăn trở đó.

Sống Lời Chúa: Nghiền ngấm Lời Chúa: “*Ta muốn lòng nhân chứ đâu cần lễ tế*” (Mt 12,7).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con sống bao dung nhân ái để con biết đặt mình vào hoàn cảnh của những người đau khổ cả phần hồn lẫn phần xác, và để con đồng cảm, đồng hành với họ.*